

● صنایع بدیعیه / ادبیات / فارسی

sanāye'-e badī'īye

رساله‌ای است در صناعات شعری و در خواص شعر، در بیست و دو «اصل» که شانزده اصل از آن در صنایع و بدایع و شش اصل دیگر در حدائق و حقایق آن.

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۵۰۸۵/۱۵

بندی در صنایع خط: خط شجری، خط طلسم و هندسه؛ خط: نستعلیق، بی‌کاء، تا: قرن ۱۲ و ۱۳؛ ۲ گنگ (۴۳-۴۴) پ در هامش (سوم) [ف: ۸-۱۹۵]

● صنایع شعری / ادبیات / فارسی

sanāye'-e še'ri

رامی، حسن بن محمد، - ۷۹۵ قمری

rāmī, hasan ebn-e mohammad (- 1393)

این رساله مشتمل بر دو «قسمت» می‌باشد: ۱. حاوی پنجاه باب است به اصطلاح استادان سابق با تصرف چند؛ ۲. حاوی ده باب است به تصرف سخنوران متاخر. در این قسم انواع و اقسام صنایع بدیعی می‌آید.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۶۰۵/۱

آغاز: بسمله، این رساله ایست در صنایع شعری از شرف بن محمد الرامی؛ انجام: معزالدین اویس بن حسن باد خط: نستعلیق، کاء: محمد مهدی بن کربلانی شاه کرم، تا: شاید ۱۲۶۷ق؛ جلد: تیماج زرد، ۳۵ص (۱-۳۵)، ۱۵ سطر (۶×۱۲)، اندازه: ۱۱×۱۸سم [ف: ۶-۱۴۹]

● صنایع شعری / بلاغت / فارسی

sanāye'-e še'ri

لاهوری، لطف الله بن احمد، ق ۱۱ قمری

lāhūrī, lotf-ol-lāh ebn-e ahmad (- 17c)

باب دوم آن در بدایع معنوی است.

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۷۲۲

آغاز: و در بیشه در آمده شیری سهمگین را بکشت؛ انجام: جز دیده که هر چه داشت در بایم ریخت و راقم این رساله و محرر این مقاله لطف الله مهندس پوراستاد احمد معمار گفته روز اول ایاز خواسته بود که مراباد عاقبت محمود و بر همین مصراع این باب را بلکه این کتاب را ختم نموده و الله اعلم بالصواب و منه المرجع و الیه المآب

خط: نستعلیق، بی‌کاء، تا: ۱۲ جمادی الثانی ۱۲۷۷ق، جا: بابلدر؛ افتادگی: آغاز؛ مهر: محمد مظفر الدین ۱۲۵۰؛ جلد: تیماج تریاکی، ۳۸گگ، ۱۴ سطر (۷×۱۴)، اندازه: ۲۰×۲۲سم [ف: ۱۶-۷۶]

● صنایع شعری / ادبیات / فارسی

sanāye'-e še'ri

مایل، آقا بابا عبدالله، ق ۱۳ قمری

māyel, āqā bābā 'abd-ol-lāh (- 19c)

در این نسخه صنایع شعری و مستعمل به نزد شاعران آمده و

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۴۹۴۸/۸

آغاز: بسمله. روزی در شهر تبریز فقیری از صاحب کمالی استفسار نمود که سخن چگونه لعبتی است که در پرده غیب رویش نمیتوان دید؛ انجام: ششم ترتیب و تکدیر آنچه‌ان باشد رد دامن چهار چهار چهار گیر تا گیردت چهار چهار چهار دست. و السلام علی من اتبع الهدی
بی‌کاء، بی‌تا؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج کبود، ۲ گنگ (۳-۸) - ۸۴پ، ۱۶ سطر (۸×۱۴)، اندازه: ۱۴×۲۱سم [ف: ۱۴-۲۰۶]

● صنایع الحسن / بلاغت / فارسی

sanāye'-ol hosn

فخری هروی، محمد بن امیر، ۹۰۳-قرن ۱۰ قمری

faxrī heravī, mohammad ebn-e amīr (1498 - 16c)

اهداء به: به نام میرزا ارغون شاه والی سند و تته (۹۲۸-۹۶۲ق) از فخری هراتی، مشهور به سلطان محمد بن امیری که تحفه الحیب را در ۹۳۹ق ساخته (مشرک ۶۵۵/۷) و روضه السلاطین را در حدود ۹۶۰ق نگاشته است (همان ۷۳۵/۱). در دیباچه از کسانی که پیش از او در این زمینه کار کرده‌اند نیز نام می‌برد: خواجه نصیرالدین طوسی، رشید وطواط، وحید تبریزی، شرف رامی، قطب الدین علاء، شمس قیس، عطاء الله نیشابوری؛ و می‌افزاید که بیشتر آنان برای صنایع از سروده‌های خود شاهد آورده‌اند و مردم چندان میلی به آن ندارند و من شواهد را از متقدمان و متأخران برگرفته‌ام و آن را صنایع الحسن [اشاره به نام ارغون شاه] نامیدم.

[دنا ۱۹۲۷؛ مشترک پاکستان ۲۴۰۳/۱۳؛ نقوی ۹۴]

تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۴۲۷/۶

آغاز: بسمله. صنایع ثنای بی‌غایت، و بدایع حمد بلا نهایت مر صانعی را ... اما بعد، فقیر لقلیل البضاعت، و حقیر بی استطاعت فخری بن محمد امیر الهروی؛ انجام: ... چنانکه در معرکه ...
خط: نستعلیق تحریری، بی‌کاء، تا: قرن ۱۳؛ افتادگی: انجام؛ ۱۷گگ (۶۳-۷۹) [ف: ۱-۱۶۶]

● صنایع الحقایق < صناعات

● صنایع خط / خط / فارسی

sanāye'-e xat

فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و یکم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276259

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۲۰۱۳/۱۳۹۱